

Labrīt!

Te tavs Tētis. Vai labi gulēji? Es ceru, ka labi.

Tev nevajag bezmiegā raizēties, jo Es neguļu un nesnaužu. Šodien es rūpēšos par visām tavām problēmām.

Ja nu tomēr dzīve tev piespēlē situāciju, ar ko netiec galā, necenties to atrisināt viens pats.

To darišu Es. Tikai atceries – man nevajag tavu palīdzību!

Lūdzu, ieliec to kārbā ar uzrakstu „DARBIŅŠ DIEVAM”. Kad uzdevums būs ielikts kārbā, nevirini vāku un nevelc to atkal ārā. Tas varētu vienīgi aizkavēt problēmas risināšanu.

Es to nokārtošu – Savā laikā, ne tavējā.

Esi mierīgs mans dārgais bērns!

Ja esmu tev jebkad vajadzīgs, vienkārši pasauc Mani.

Es esmu tikai lūgšanas attālumā.

Lai tev jauka diena!

Es tevi mīlu.

- Dievs.

„Visas savas rūpes uzveliet Viņam, jo Viņš gādā par jums” (1.Pēt.5:7)

„Kungs, satver mani vēl ciešāk....

Lai mana roka ar tavējo saaug...

Kungs, satver mani tik cieši,

Lai nespēju soli sāņus spert...”

Šo K. Šmites dzeju no visas sirds vēlu Jums (visvairāk sev) Jaunajā gadā! Lai mums izdodas!

Svētdienas skolas vēlējums (Liena)

Visi interesenti aicināti uz **Svētdienscholotāju konferenci „Jauna perspektīva”**, kas notiks 2012. gada **14. janvārī** Rīgā, Golgātas draudzes dievnamā Hospitāļu ielā 32. Pieteikšanās konferencē līdz 10. janvārim!

Februārī uzsāksies mācības „Timoteja skolā”. Tā ir divgadīga apmācības programma cilvēkiem, kas draudzē vai arī ārpus draudzes kalpo bērniem, vai arī saņēmuši aicinājumu šādu kalpošanu uzsākt. Programma ir daļa no Baltijas Pastorālā institūta apmācības piedāvājuma un tiek veidota sadarbībā ar Svētdienscholu apvienību.

Reiz kāds bērns pēc svētdienscholas nodarbības esot piegājis pie vecākiem un sacījis: “Es kaut ko nesaprotu. Vai taisnība, ka Israēla bērni pārgāja pāri Sarkanajai jūrai?”

“Jā, tā bija,” atbildējusi mamma.

“Un pēc tam Israēla bērni sakāva filistiešus?” zēns turpinājis izjautāt.

“Arī tur tev taisnība,” piebildis tētis.

“Un Israēla bērni karoja, meklēja apsolīto zemi, strīdējās savā starpā, paklausīja Dievam un arī runāja Viņam pretī?” zēna balsī joprojām bija jūtams apjukums.

“Jā, viss pareizi. Ko tad tu nesaproti?”

Beidzot zēns bija nonācis līdz jautājumam, kas viņu jau labu laiku nebija licis mierā: “Ja Israēla bērni darīja visas šīs lietas ..., ko tad galu galā darīja pieaugušie?”

Lai gan zēns bija nedaudz pārpratis kādu vārdu lietojumu Bībeles tekstā, tomēr tās būtību viņš bija uztvēris – Dievs uzrunā, lieto, vada, māca visus – neatkarīgi no vecuma. Arī bērniem pieder Viņa apsolījumi, arī bērniem ir vieta Dieva plānā. To, ko saprata šis zēns, jau vairāk nekā simt piecdesmit gadus savā kalpošanā centušās īstenot arī baptistu draudzes Latvijā. Tādēļ mūsu draudzēs ir svētdienskolas, tādēļ bērni nav mūsu draudžu nākotne, bet gan jau daļa no šodienas.

Ir aizvadīts brīnišķīgs gads, pilns dažādu notikumu, bija sāpes un prieki, ciešanas un skaisti pārsteigumi. Visus gada notikumus pārcilājot secinu cik brīnišķīgi Dievs mani ir vadījis. Jaunajā gadā novēlu sev un ikvienam nedzīvot sev, bet vairāk domāt par citu vajadzībām, ieklausīties līdzcilvēkos un Dievu lūdzot sadzirdēt uzdevumus ko mūsu mīļais Debesu Tēvs mums katram sagatavojis. būsīm vairāk kopā, aizlūgsim cits par citu, runāsim cits ar citu, dalīsimies vairāk ar to ko esam saņēmuši no Dieva, aktīvi piedalīsimies draudzes aktivitātēs. Māmiņu skolas vēlējums (Aiga)

Klāuvēsīm...

Nem rokās Bībeli un pārbaudi Dieva apsolījumus:

Ja tu bīsties Kungu, Dievs apsola tevi izglābt no ienaidniekiem (2.Ķēn. 17:39), pasargāt no ļauna (Sal.pam. 16:6), neizlaist tevi no acīm (Ps. 33:18), parādīt tev Savu žēlastību (Lūk. 1:50), dot tev bagātību un godu (Sal.pam. 22:4), apgādāt tevi ar visu, kas nepieciešamas (Ps. 34:10), atklāt visu, kas tev jāzina (Ps. 25:14), svētīt tavus bērnus un mazbērnus (Ps. 103:17), dot tev drosmi (Sal.pam. 14:26), pilnvērtīgu dzīvi (Sal.pam. 19:23), garu mūžu (Sal.pam. 10:27) un piepildīt tavas sirds ilgas(Ps. 145:19).

Ko vēl tu varētu prasīt?

M.Timma

Klāuvēsīm biežāk viens otram pie durvīm,
Varbūt tas neļaus tad ļaunumam rūgt...
Reizēm aiz durvīm, tur kaimiņos blakām,
Nīkuļo dvēs'les, kam mīļuma trūkst...

Klāuvēsīm biežāk, lai nepiekūst roka!
Varbūt tavs klāuvējiens izglābs no mokām,
Kādu, kam brīdis bez cerības šķiet,
Klāuvējiens atvieglos dzīvi mazliet...

Klāuvēsīm biežāk, kā klāuvē tur Jēzus,
Neaizej projām, ja neatver tās...
Klāuvē līdz atnāk un durvis tev atver,
Sirdis, lai sirsnības avotos dzer...

„Un Tas Kungs sarunājās ar Mozu vaigu vaigā tā, kā kāds sarunājas ar savu draugu.” (2. Mozus 33:11)

Padomājiet dažas minūtes par kādu sev tuvu draugu, kura sabiedrībā jūs jūtaties labi un ar kuru jūs labprāt regulāri tiekaties. Kad pēdējo reizi ar viņu sarunājāties

vismaz desmit minūtes, neprasot, lai viņš jums ko dotu vai izdarītu? Par ko jūs tad runājāt?

Droši vien lielākajai daļai cilvēku nemaz nav grūti ilgāku laiku sarunāties ar savu labāko draugu, neko no viņa nelūdžot. Bet kā tas ir ar Dievu? Cik sen tas bija, kad sarunājāties ar Viņu desmit minūtes, neprasot, lai Viņš jums ko dotu vai ko izdarītu?

Ja kristīgās dzīves galvenais mērķis ir attiecību veidošana ar Dievu, tad lūgšanas galvenais mērķis ir sakaru uzturēšana. Tomēr tik daudz kristiešu lūgšanu uzskata vienīgi par līdzekli savu mērķu sasniegšanai un galvenokārt atbilžu saņemšanai. Patiesībā daži pat sāk šaubīties, vai ir kristieši, ja nav saņēmumi gaidītās atbildes.

Mums ir saprotami, ka cilvēcīgās attiecībās galvenais sarunu mērķis nav kādu lietu iegūšana no otra, bet gan runāšana runāšanas pēc – runāšana tāpēc, ka mums patīk otras personas sabiedrība.

Kaut arī mums tuvi cilvēki parasti labprāt mūsu labā daudz ko izdarīs, un mēs ticam, ka viņi vienmēr arī piedos, ja veidotos situācija, kad būtu jālūdz piedošana, tomēr mūsu ciešās un pastāvīgās attiecības nebalstās uz šīm priekšrocībām. Bet cik bieži savos mēģinājumos sarunāties ar Dievu mēs aprobežojamies tikai ar lūgumiem pēc palīdzības un zaudējam to svētību, ko sniedz vienkārša saruna. Saruna, kuras pamatā ir prieks runāties ar to, kurš mūs mīl un saprot, kuram interesē viss, ko vēlamies Viņam pateikt.

Ja jūsu attiecību ar Dievu pamatā galvenokārt ir bijis „dod man” vai „piedod man”, tad šodien pamēģiniet veltīt desmit minūtes sarunai ar Viņu, neko neprasot. Iespējams, jūs atklāsiet jaunu lūgšanas dimensiju, ko līdz šim nepazināt. (Moriss Vendens)

Tikko esam aizvadījuši Ziemassvētku laiku ar jaukiem pasākumiem un dažādām tīkšanās iespējām. Esam baudījuši svētības un vēlreiz pieminējuši, ka Jēzus atnes uz šīs zemes prieku ziņu – evaņģēliju. Tā ir laba un priecīga ziņa, ka grēcinieks var tikt izglābts un viņam var tapt piedots.

Vai lietojam Bībeli un tās principus pagodinot Dievu un dzīvojot dzīvi, kas ir par svētību ģimenēm un apkārtējai sabiedrībai? Vai esam meklējuši un izpratuši Evaņģēlija dziļo nozīmi? Vai esam „lietojuši” Evaņģēliju visās savas dzīves jomās?

Varbūt centāties būt paši sev glābēji, dzīvojot pareizu dzīvi. Šāda attieksme pilnībā izdzēs Jēzus nopelnu un žēlastības glābjošo būtību. Vai mūsu ticībā neiezogas šaubas par žēlastību, kā galveno Dieva plāna sastāvdaļu un ticībā pieņemtu žēlastību kā mūsu dzīves galveno vērtību?

Otra galējība ir mūžīgā vainas sajūta. Kad kāds saka: „Es nespēju sev piedot”, tas nozīmē, ka ir kāds standarts, stāvoklis vai persona, kas cilvēkam ir būtiskāks nekā Dieva žēlastība. Ja tu nespēj sev piedot, tas nozīmē, ka esi novērsies no patiesā Dieva, patiesās taisnības, un nonācis savu iedomu verdzībā. Vai tad tavš Dievs ir tikai svēts un prasīgs, bet ne žēlsirdīgs? Vai tavš Dievs pieprasa kādus sasniegumus un tikai tad tevi taisnos?

Ja vienīgā izeja lai nokļūtu debesīs, šķiet „pareiza” rīcība - esam maldos. Tad Jēzus nākšana pasaulē kļūst vērtīga. Tikai pieņemot Evaņģēlija būtību

mēs paklausām Dievam Viņa paša dēļ – un nevis tā dēļ, ko Dievs mums varētu dot. Tikai Evaņģēlijā mēs spējam mīlēt cilvēkus viņu pašu, ne sevis dēļ un paklausīt Dievam Viņa, ne sevis dēļ. Tikai Evaņģēlijs „pareizo” rīcību un dzīvošanu dara par prieku un līksmību, nevis nastu vai līdzekli kaut kā iegūšanai. Uzticoties Kristum kā Izpircējam un Atbrīvotājam, mēs vairs nepaļaujamies, ka glābs mūsu pašnoteikšanās tiesības vai sevis aizliegšana. Ja mūsu ticībā nav vai ir maz vietas žēlastībai, tad mūsos rodas neiecietība. Jūtamies morāli pārāki par citiem un rodas vēlme būt atsevišķi un nošķirti no apkārtējiem. Līdz ar to liedzamies pasludināt Evaņģēlija vēsti, kas ir mūsu misija šīs zemes dzīves laikā.

Uzticoties Kristum kā savam Izpircējam un Atbrīvotājam, mēs vairs nepaļaujamies, ka mūs glābs mūsu pašnoteikšanās tiesības vai sevis aizliegšana.

Evaņģēlijs palīdz mums ieraudzīt Dievu kā reizē pār visu esošu un mums tuvu esošu. Viņa tuvums padara Viņa varenību mierinošu, un Viņa varenība padara Viņa tuvumu pārsteidzošu. Evaņģēlijs ved pie apbrīnas un tuvības pielūgsmē, jo Visusvētais tagad ir mūsu Tēvs.

Novēlu, lai nākošā gadā mēs kā draudze un katrs atsevišķi ar prieku un pateicību pieņemtu Dieva žēlastību, kas dota caur Kristus nopelnu. Lai, atbilstoši pareizai motivācijai izvēlētos patikt Jēzum.

Lai saņemot Dieva žēlastību, mēs iedrošinātos runāt, liecināt, palīdzēt ar darbiem un attieksmi. Lai cilvēki redz, ka kristieši nav kāds dīvainu ideju apvienots pulciņš, bet Kristus gaismas nesēji pasaulei.

Draudzes priekšnieks - Modris

„Bet ikvienam ir dota Gara izpausme, lai nestu svētību” (1.Kor. 12:7)

Ikvienas labas laupītāju filmas pamatelements ir ļaunču grupa, kas apvieno savas prasmes, lai veiktu noziedzīgu nodarījumu – parasti bankas aplaupīšanu vai dārglietu zādzību. Tipiskā komandā jābūt stratēģim, vietējo apstākļu pārzinātājam, spridzinātājam, tehnoloģiju gudriniekam un promtikšanas autovadītājam.

Kaut kas līdzīgs šādu apdāvinātu personu kopai darbojas draudzē. Tikai „nodarījums”, kuru mēs cenšamies veikt, ir cilvēku mīlēšana. Svētais Gars dod garīgas dāvanas Kristus sekotājiem, lai tādējādi draudze būtu apgādāta ar apustuļiem, praviešiem, skolotājiem, evaņģēlistiem un citiem – visiem tiem, kas, apvienojot savas prasmes Gara vadībā, palīdz Dieva mīlestības izpaudumos pasaulei.

Atrodoties kinoteātrī, ir viegli saprast, kādā veidā viena cilvēka nepiedalīšanās var pazudināt visu pasākumu. Taču sēžot baznīcā, mēs dažkārt aizmirstam, cik vērtīgs ir ikviena devums Dieva valstībai. Patiesība ir šāda: kad tu vai es atsakāmies no savu spēju (dāvanu) pielietošanas, cieš visa kopiena. Dievs dod mums dāvanas „vispārējam labumam”. Viens no vislielākajiem priekiem kristieša dzīvē ir bagātīga dalīšanās šajās dāvanās un sapratne par to, kā Dievs izmanto mūsu ieguldījumu citu labad.

Kādas ir tavas garīgās dāvanas - un kur tavas dāvanas ir nepieciešamas draudzes darbā?

? ?

Laiks tā kā upe plūst uz priekšu vien, pacelties tam pāri kāro sirds.
Dvēsele tā kā putns grib izrauties un skriet, taču grēks un ļaunums to tur ciet.

Brīvs, no visa brīvs, kaut vai sapnī tu, savā sirdī ilgojies tu kļūt.
Taču Dievs tev šodien saka: „Izvēlies, un visā dzīvē tāds vari būt.”

Vienīgi Jēzus, Jēzus tavā dzīvē palīdzēt var.
Vienīgi Jēzus, Jēzus vēl visu izmainīt var!

(G.Banov / B.Hernandez)

Ar šiem dziesmas vārdiem sveicu tevi Jaunajā 2012.gadā. Un laiks tiešām ir kā upe, kas plūst uz priekšu vien. Tas neapstājas un negaida. Arī cilvēka dzīve ir augoša un tā neapstājas. Miesīgā dzīve pārstās ritēt tikai tad, kad būsi miris. Arī garīgā dzīve ir tāda, kura aug un nekad nestāv uz vietas. Ir vēl tikai divas lietas. Garīgā dzīve var iet mazumā tev dzīvam esot un tā nebeigsies tev nomirstot.

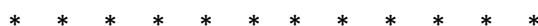
Pravietis Miha reiz jautāja cilvēkiem: „Kā lai es tuvojos Tam Kungam?” Vai lai es noņemtos zemē augstā Dieva priekšā?” Un pats atbildēja ar Dieva dotu atbildi: **„Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko Tas Kungs no tevis prasa, proti - darīt taisnību, mīlēt žēlastību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā!”**

Pravietis Miha atgādina, ka, ja gribam piedzīvot Dieva godību, tad mums jāsāk to īstenot un ieraudzīt to savā ikdienā. „Pazemīgi staigāt Dieva priekšā” norāda

uz mūsu ikdienu – darbu, ģimeni, attiecībām, naudu, atpūtu. Tas Dievs, kas valda tur augstībā, savā varenībā un svētumā, savu garīgumu pauž, ienākot šajā pasaulē un ikdienišķajā. Dievs arī mums ir paredzējis piedzīvot Viņa godību ikdienišķajā.

Ja mēs negribam meklēt Dieva godību ikdienā, tad neatradīsim to arī tur augšā, jo Tas, kurš ir tur - augšā, Adventē un Ziemassvētkos nonāca te - lejā. Dievs vēlas, lai Viņa godību varam ieraudzīt sev blakus, jo tieši tur Viņš ir atnācis. Kā visnecilākā Betlēmes kūts kļuva par Dieva godības templi, tā mūsu dzīves parastums ir vieta, kurā Dievs vēlas ienākt.

Novēlu tev Jaunajā gadā „pazemīgi staigāt Dieva priekšā”, atsaukties Dieva darbā kalpot Viņam. Vienīgi Jēzus palīdzēt var un vienīgi Viņš visu izmainīt var!

Aizvadītais gads mūsu draudzē ir bijis bagāts ar dažādiem notikumiem un Jaunais 2012. vēl bagātāks ar dažādām iespējām katram mums piedzīvot Dieva kalpošanu mums un mūsu kalpošanu Viņa „druvā”.

Draudzē regulāri ir notikušas aktivitātes. Katrs draudzes loceklis un ne tikai, ir ticis aicināts uz Bībeles studijām, lūgšanu svētbrīdi, sievietes un māsas uz māmiņu skolu un māsu pulciņu. Ir notikušas talkas gādājot malku, zāģējot un sakrāmējot šķūnī. Nozīmīgs notikums draudzei bija jaunā sludinātāja ordinācija. Tāpat regulāra kalpošana ar dziesmām un Dieva Vārdu Kalētos. Svētdienskolas darbs mūsu bērniem. Kopīga draudzes nometne Aizvīķos, bērnu Vasaras Bībeles Skola mūsu svētdienskolniekiem un pilsētas bērniem. Draudzē notika Kristības Viktoram. Svinējām kora gadasvētkus, kā arī draudzes gadasvētkus. Rudenī iesākās pusaudžu tikšanās piektdienās. Nedaudz vēlāk draudzes vīru tikšanās reizi mēnesī un mērķtiecīgi vēlamies visu to turpināt.

Dievs ir uzklausījis tūkstošiem mūsu lūgšanu un ļoti daudz ir skaidri atbildējis. Uzklaušīsim arī Viņu; tiesa gan ne lūgšanu, bet pavēli: „**Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es**

jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”Mt.28:19,20

Katra liecība par Jēzu Kristu un Viņa darbu mūsu dzīvē ir paklausība Viņa pavēlei. Arī Jaunajā gadā šādi izaicinājumi būs un kaut mēs tam būtu gatavi vēl vairāk, kā to darām tagad. Apliecināt un mācīt cilvēkus izdarīt vissvarīgāko izvēli savā dzīvē – noticēt savam Radītājam un iet dzīvē kopā ar Viņu.

Šogad esmu apņēmis, Dievu lūdzos, kristīt 10 vīrus. Ticu, ka arī sievietes un jaunieši tam sekos. Esmu apņēmis to darīt kopā ar tevi, draudze. Mums ir vajadzīgi vīri, lai viņi būtu labi vadītāji savās ģimenēs, darba vietās. Tādi, kuri nekaunas apliecināt Kristu un ir gatavi mācīt nākamos vīrus. Mums vīri ir vajadzīgi, jo jaunie vīri, mazie puīši grib savās dzīvēs kādam sekot. Kāpēc samierināties, ka tie ir slaveni Holivudas aktieri vai ievērojami sportisti vai autobraucēji. Tie varam būt mēs. Es gribu vadīt jaunos puīšus „lielajā dzīvē”. Lai viņi ir gatavi sastapties ar nopietniem lēmumiem. Lai caur mūsu piemēru viņi varētu saskatīt Jēzu Kristu, šo drosmīgo vīru, kurš aicina pasaules glābšanas misijā. Atsaucies tu arī!

Jūsu Mārcis

zentasvara50@inbox.lv

mob.t.26801575

Sveicam!!!

6.o1. - Rita Ķere

6.o1. - Inga Viese

8.o1. - Inga Sisene – 35 gadu jubileja

9.o1. - Rosvīta Blūma – 80 gadu jubileja

12.o1. - Silvija Meniķe

13.o1. - Gunta Judkauska

15.o1. - Modris Baumanis

15.o1. - Inese Spēka – 30 gadu jubileja

16.o1. - Iveta Dirnēna – 30 gadu jubileja

16.o1. - Agate Roga

20.o1. - Ilma Mūrniece – 80 gadu jubileja

22.o1. - Tāļivaldis Ķeris